

VASTGESTELDE TEKST Nr. 175
“ Kleine wetgeving ”

NATIONALE VERGADERING

GRONDWET VAN 4 OKTOBER 1958

ZESTIENDE LEGISLATUUR

17 oktober 2023

WETSONTWERP

gericht op het beveiligen en reguleren van de digitale ruimte,

GEWIJZIGD DOOR DE NATIONALE VERGADERING
IN EERSTE LEZING

(Versnelde procedure)

De Nationale Vergadering heeft het wetsontwerp aangenomen, waarvan de inhoud als volgt luidt:

Zie de nummers:

Senaat: 593, 777, 778 en T.A. 156 (2022-2023).

Nationale Vergadering: 1514 rect. et 1674.

TITEL I

ONLINE BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

Artikel 1

Versterking van de bevoegdheden van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie met betrekking tot de online bescherming van minderjarigen

Artikel 2b (nieuw)

Het is personen die de activiteit van commerciële invloed met elektronische middelen uitoefenen, verboden om direct of indirect pornografische inhoud te promoten op online platforms die niet de technische mogelijkheid bieden om alle gebruikers jonger dan achttien jaar uit te sluiten van het bekijken van voornoemde inhoud, of indien dit uitsluitingsmechanisme niet doelmatig door voornoemde personen wordt ingeschakeld.

Overtreding van de bepalingen van dit artikel is strafbaar met een boete voor een overtreding in de 4^e klasse.

Artikel 2

Straf wegens niet-naleving binnen vierentwintig uur na een verzoek van de administratieve autoriteit om kinderpornografie-inhoud te verwijderen

Artikel 3a A (nieuw)

Voornoemde wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 wordt als volgt gewijzigd:

1. Artikel 6-1, eerste lid, eerste zin, wordt als volgt gewijzigd:

a) Het tweede optreden van het woord: “of” wordt vervangen door het teken: “,”;

b) Na het tweede optreden van het woord: “code” worden de volgende woorden ingevoegd: “, tegen de verspreiding van beelden of afbeeldingen van marteling of barbaarsheid, tegen de verspreiding van beelden of afbeeldingen van verkrachting in de zin van artikel 222-23 van dezelfde wet, tegen de verspreiding van afbeeldingen of voorstelling van incest in de zin van artikel 222-22-3 van die wet of tegen de verspreiding van een afbeelding of voorstelling van pornografische aard, met inbegrip van volwassenen, die binnen de werkingssfeer van artikel 226-2-1 van dezelfde wet vallen en zijn verspreid zonder hun toestemming”;

2. Na artikel 6-2-2, zoals volgt uit artikel 3 van deze wet, worden de artikelen 6-2-3 t/m 6-2-5 ingevoerd, die als volgt luiden:

“ *Art. 6-2-3. – I. –* Als een hostingdienstverlener nooit op grond van artikel 6-1 is verzocht om verwijdering van een afbeelding of voorstelling van pornografische aard, met inbegrip van volwassenen, die binnen de werkingssfeer van artikel 226-2-1 van het Wetboek van Strafrecht vallen en zijn verspreid zonder hun toestemming, voorziet de in artikel 6-1 van deze wet bedoelde administratieve autoriteit de dienstverlener van informatie over de procedures en toepasselijke termijnen, ten minste 12 uur vóór het uitgeven van het verzoek tot intrekking.

“ *II. –* Indien de in I van dit artikel bedoelde dienstverlener niet in staat is gevolg te geven aan een verzoek om intrekking wegens overmacht of de factonmogelijkheid waarvoor hij niet verantwoordelijk is, met inbegrip van objectief gerechtvaardigde technische of operationele redenen, stelt hij de administratieve autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, onverwijld van deze redenen in kennis.

“ De in artikel 6-1, twee alinea, bedoelde termijn begint te lopen zodra de in de eerste alinea van deze II bedoelde gronden zijn opgehouden te bestaan.

“ Indien de in I bedoelde dienstverlener een verzoek tot intrekking niet kan inwilligen, op grond van het feit dat deze laatste kennelijke fouten bevat of onvoldoende informatie bevat om de uitvoering ervan mogelijk te maken, stelt hij de administratieve autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, onverwijld in kennis en verzoekt hij om de nodige verduidelijkingen.

“ De in artikel 6-1, tweede alinea, genoemde termijn begint te lopen zodra de hostingdienstverlener de nodige verduidelijkingen heeft ontvangen.

“ III. – Wanneer een hostingdienstverlener een binnen het toepassingsgebied van artikel 226-2-1 van het Wetboek van Strafrecht vallende afbeelding of voorstelling van pornografische aard, met inbegrip van volwassenen, en die zonder zijn of haar toestemming is verspreid, verwijdert, stelt hij de aanbieder van inhoud daarvan zo spoedig mogelijk in kennis, onder vermelding van de redenen die leidden tot de verwijdering van de afbeelding of voorstelling, de mogelijkheid om te verzoeken om toezending van een exemplaar van het intrekingsbevel en de rechten waarover hij beschikt om het verzoek tot intrekking aan te vechten bij de bevoegde administratieve rechtbank.

“ Op verzoek van de aanbieder van inhoud stuurt de hostingdienstverlener een exemplaar van het intrekingsbevel.

“ De in de eerste twee alinea's van dit III vastgestelde verplichtingen zijn niet van toepassing wanneer de bevoegde autoriteit die het verzoek tot intrekking heeft uitgegeven, besluit dat het noodzakelijk en evenredig is informatie niet openbaar te maken teneinde het goede gedrag van de preventie, de detectie, het onderzoek en de vervolging van de daders van het in artikel 227-23 van het Wetboek van Strafrecht bedoelde strafbare feit niet te belemmeren.

“ In dergelijke gevallen stelt de bevoegde autoriteit de hostingdienstverlener in kennis van haar besluit met vermelding van de duur ervan, die zo lang als nodig is, maar niet langer dan 6 weken vanaf dat besluit, en de hostingdienstverlener verstrekt geen informatie over de verwijdering van de inhoud aan de hostingdienstverlener.

“ Die bevoegde autoriteit kan deze termijn met nog eens 6 weken verlengen, indien niet-openbaarmaking gerechtvaardigd blijft. In dergelijke gevallen stelt hij de hostingdienstverlener daarvan in kennis.

“ *Art. 6-2-4. – I. –* Het feit dat hostingdienstverleners afbeeldingen of voorstellingen van pornografische aard, met inbegrip van volwassenen, die binnen de werkingssfeer van artikel 226-2-1 van het Wetboek van Strafrecht vallen en die zijn verspreid zonder hun toestemming, niet verwijderen binnen vierentwintig uur na ontvangst van het verzoek tot intrekking overeenkomstig artikel 6-1 van deze wet, wordt bestraft met een gevangenisstraf van één jaar en een boete van 250 000 EUR.

“ Wanneer het in de eerste alinea van dit artikel omschreven strafbare feit uit gewoonte door een rechtspersoon wordt gepleegd, kan het bedrag van de geldboete worden verhoogd tot 4 % van zijn wereldwijde omzet exclusief belastingen, van het voorafgaande boekjaar.

“ II. – Rechtspersonen die strafrechtelijk aansprakelijk worden gesteld, onder de voorwaarden van artikel 121-2 van het Wetboek van Strafrecht, lopen voor de in I van dit artikel omschreven strafbare feiten, naast de geldboete overeenkomstig de procedures van artikel 131-38 van het Wetboek van Strafrecht, de sancties op grond van artikel 131-39, lid 2 en 9, van deze wet, op. De uitsluiting op grond van hetzelfde artikel 131-39, lid 2, heeft een maximumduur van vijf jaar en is van toepassing op de beroepsactiviteiten in de loop van of in verband met het gepleegde strafbare feit.

“ *Art. 6-2-5. – I. –* Onverminderd de artikelen L. 521-1 en L. 521-2 van de wet op bestuurlijke rechtspraak, mogen hostingdienstverleners en aanbieders van inhoud die zich zorgen maken over een verzoek overeenkomstig artikel 6-1 van deze wet voor het verwijderen van een afbeelding of voorstelling van pornografische aard, met inbegrip van volwassenen, die binnen de werkingssfeer van artikel 226-2-1 van het Wetboek van Strafrecht valt, en die is verspreid zonder hun toestemming, en de in artikel 6-1 van deze wet bedoelde gekwalificeerde persoonlijkheid, de voorzitter van de bestuursrechter of de door de voorzitter van de bestuursrechter gedelegeerde magistraat verzoeken om nietigverklaring van dat verzoek, binnen een termijn van 48 uur na ontvangst ervan of, in het geval van de aanbieder van inhoud, op het moment waarop hij door de hostingdienstverlener in kennis wordt gesteld van de verwijdering van de inhoud.

“ II. – Binnen 72 uur na de verwijzing wordt een besluit genomen over de rechtmatigheid van het intrekingsbevel. De hoorzitting is openbaar.

“ III. – Beslissingen over de rechtmatigheid van het besluit op grond van lid I van dit artikel kunnen binnen 10 dagen na de kennisgeving ervan worden aangevochten. In dat geval beslist de rechter in hoger beroep binnen een maand na de verwijzing.

“ IV. – De algemene voorwaarden voor de toepassing van dit artikel worden vastgesteld bij besluit van de Raad van State.”

TITEL II

BESCHERMING VAN BURGERS IN DE DIGITALE OMGEVING

Artikel 5a B (nieuw)

I. – Op experimentele basis wordt, van 1 juli 2024 tot en met 31 december 2026, een online mechanisme voor bemiddeling bij communicatiegeschillen ingesteld.

Dit mechanisme biedt gebruikers van online sociale netwerkdiensten, zoals gedefinieerd in artikel 1 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 over het vertrouwen in de digitale economie, de mogelijkheid om gratis een beroep te doen op een bemiddelaar met het oog op de minnelijke beslechting van een geschil tussen hen en een gebruiker, dat voortvloeit uit inhoud die volgens het besluit van de online communicatiedienst niet is verwijderd omdat het niet ontwijfelbaar illegaal is.

Het experimentele mechanisme wordt geïmplementeerd door verenigingen die een overeenkomst afsluiten met online socialenetwerkdiensten die een bij besluit vastgestelde drempel voor het aantal verbindingen op Frans grondgebied overschrijden. Deze verenigingen zijn goedgekeurd door de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie. Deze laatste is verantwoordelijk voor de bewaking van de onderhandelingen en afsluiting van de overeenkomst en de inzet van het experiment en de implementatie ervan te goeder trouw door alle online sociale-mediadiensten.

De voorwaarden voor de implementatie van dit mechanisme worden bij besluit vastgesteld.

II. – Uiterlijk op 31 mei 2027 maken de online socialenetwerkdiensten en de verenigingen die partij zijn bij de overeenkomst, na raadpleging van de regelgevende instantie voor audiovisuele en digitale communicatie, een beoordelingsverslag over dit experiment openbaar.

Artikel 5d (nieuw)

Na artikel 4, tweede lid, derde volzin, van wet nr. 2023-566 van 7 juli 2023, gericht op het tot stand brengen van een digitale meerderheid en de bestrijding van online haat, wordt een zin ingevoegd die als volgt luidt: “ Wanneer feiten die waarschijnlijk binnen de werkingssfeer van artikel 222-33-2 t/m 222-33-2-3 van het Wetboek van Strafrecht vallen, en waarbij een minderjarige betrokken is, door een betrouwbare informant aan aanbieders van sociale netwerken ter kennis worden gebracht, stuurt de laatste de houders van ouderlijk gezag een waarschuwingsbericht, waarin zij worden herinnerd aan de voorwaarden van de strafzaak die zal worden opgedaan in het geval van schending van dezelfde artikelen 222-33-2 t/m 222-33-2-3, enerzijds, en de voorwaarden voor het opdoen van wettelijke aansprakelijkheid op grond van artikel 1242, vierde lid, van het Burgerlijk Wetboek, anderzijds.”

TITEL IV

ZORGEN VOOR DE ONTWIKKELING VAN DE ECONOMIE VAN SPELEN MET MONETISEERBARE DIGITALE OBJECTEN IN FRANKRIJK BINNEN EEN BESCHERMEND KADER

Artikel 15

I. – (*Geschrapt*)

II. – Op experimentele basis en gedurende een periode van drie jaar vanaf de datum van afkondiging van deze wet, spelen die worden aangeboden via een online openbare communicatiedienst die volwassen spelers die een financieel offer hebben gebracht, op basis van een mechanisme waarbij gebruik wordt gemaakt van toeval, in staat stellen monetiseerbare digitale objecten te verkrijgen, met uitsluiting van eventuele winsten in wettig betaalmiddel, op voorwaarde dat deze objecten niet mogen worden overgedragen als tegenprestatie, direct of indirect, via een natuurlijke of rechtspersoon, aan het kansspelbedrijf dat ze heeft uitgegeven of aan een natuurlijke of rechtspersoon die in onderlinge samenwerking daarmee handelt.

De kenmerken van de beloningen die kunnen worden toegekend door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en de plafonneringscriteria die van toepassing zijn op de toekenning van bepaalde categorieën beloningen, worden vastgesteld bij besluit van de Raad van State, dat na overleg met de Nationale Kansspelautoriteit is uitgevaardigd.

Monetiseerbare digitale objecten in de zin van het eerste lid van deze II, zijn spelelementen die alleen aan spelers een of meer aan het spel verbonden rechten overdragen en die, direct of indirect, als tegenprestatie aan derden kunnen worden overgedragen.

Bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten zorgen voor de integriteit, betrouwbaarheid en transparantie van kansspelexploitaties en de bescherming van minderjarigen. Zij zorgen ervoor dat het minderjarigen verboden is om te gokken en voorkomen buitensporige of pathologische gokactiviteiten, frauduleuze of criminele activiteiten, evenals het witwassen van geld en de financiering van terrorisme.

III. – De lijst van categorieën van kansspelen die op experimentele basis onder de voorwaarden van dit artikel zijn toegestaan, wordt bij besluit vastgesteld, na advies van de Nationale Kansspelautoriteit, wiens opmerkingen

met name rekening houden met de risico's van de ontwikkeling van illegale online kansspelen.

IIIa (*nieuw*). – De regering dient, in samenwerking met de Nationale Kansspelautoriteit, binnen een termijn van 18 maanden na de afkondiging van deze wet, een voortgangsverslag in over het in II bedoelde experiment. Deze beoordeling taxeert de ontwikkeling van de markt voor kansspelen met monetiseerbare digitale objecten in het licht van het opgezette experimentele kader. Zij beoordeelt ook de economische impact van dit experiment op de verschillende soorten spellen, met name in de gok- en videogamesector. Zij analyseert de gezondheidsimpact van dit experiment op de betrokken spelers. Tot slot beoordeelt zij de doeltreffendheid van de mechanismen ter bescherming van spelers die zijn ingevoerd door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, en de maatregelen die deze bedrijven hebben genomen om het witwassen van geld en de financiering van terrorisme te bestrijden. Er wordt ook een beoordeling van de impact van het experiment op de gok- en videogamesectoren opgenomen.

IV. – (*Niet gewijzigd*)

Artikel 15a (*nieuw*)

I. – A. – Een rechtspersoon die voornemens is het publiek kansspelen als omschreven in artikel 15 aan te bieden, verklaart dit vooraf aan de Nationale Kansspelautoriteit.

B. – In een besluit van de Raad van State, dat is uitgevaardigd na overleg met de Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés en de Nationale Kansspelautoriteit, wordt de informatie uiteengezet die het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten aan de autoriteit dient mee te delen, zodat deze laatste kan verzekeren dat het spel behoort tot de categorie spellen met monetiseerbare digitale objecten in de zin van artikel 15 en dat de exploitatie ervan verenigbaar is met de naleving door het bedrijf van de verplichtingen in II van hetzelfde artikel 15 en in dit artikel.

C. – De Nationale Kansspelautoriteit bepaalt de procedures voor de indiening en de inhoud van het declaratiebestand.

De Nationale Kansspelautoriteit wordt door het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onverwijld in kennis gesteld van enige wezenlijke wijziging met betrekking tot een element van het declaratiebestand.

D. – Het aanbod van spellen mag alleen aan het publiek worden aangeboden indien de statutaire zetel van het bedrijf is gevestigd in een lidstaat van de Europese Unie of in een andere staat die partij is bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte die een overeenkomst met Frankrijk heeft afgesloten die een clause inzake administratieve bijstand ter bestrijding van belastingfraude en -ontwijking bevat. Het bedrijf wijst de persoon of personen aan, gevestigd in Frankrijk, die daarvoor verantwoordelijk is/zijn.

II. – Bedrijven die spellen aanbieden met monetiseerbare digitale objecten zijn verplicht om de deelname van minderjarigen, zelfs geëmancipeerde minderjarigen, aan een spel met tegenprestaties, te voorkomen. Daartoe maken zij gebruik van een leeftijdsverificatiesysteem dat voldoet aan Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) en wet nr. 78-17 van 6 januari 1978 betreffende gegevensverwerking, gegevensbestanden en individuele vrijheden. Ze tonen ook een bericht op de spelinterfacewaarschuwing dat dit spel verboden is voor minderjarigen.

III. – Deelname aan een spel met monetiseerbare digitale objecten met tegenprestatie wordt onderworpen aan de creatie, op uitdrukkelijk verzoek van de speler, van een spelaccount. Dit account kan niet worden geopend zonder voorafgaande verificatie van de volwassen status van de speler. De speler kan zijn winst uitsluitend opnemen van het platform na verificatie van zijn identiteit.

In een besluit van de Raad van State, dat is opgesteld na advies van de Nationale Kansspelautoriteit, worden de procedures vastgesteld voor het openen, beheren en sluiten van spelersaccounts door het kansspelbedrijf.

IV. – De monetiseerbare digitale kansspelobjecten die door een kansspelbedrijf in de zin van artikel 15 worden uitgegeven, mogen niet als tegenprestatie worden verkregen door dit bedrijf, direct of via een tussenpersoon, noch door een bedrijf waarover het zeggenschap heeft in de zin van artikel L. 233-16 van het Wetboek van Koophandel.

V. – Om haar in staat te stellen haar taken uit te voeren, houden bedrijven de gegevens over spelers en kansspelevenementen ter beschikking van de Nationale Kansspelautoriteit.

De autoriteit kan deze gegevens gebruiken om eventuele handelingen van een speler te zoeken en te identificeren die fraude, het witwassen van geld of de financiering van terrorisme kunnen vormen.

In een besluit van de Raad van State, dat is uitgevaardigd na overleg met de Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés en de Nationale Kansspelautoriteit, worden de lijst van deze gegevens, de indeling en de procedures voor de verzending ervan, alsmede de procedures voor de controles die de Nationale Kansspelautoriteit op basis van die gegevens uitvoert, vastgesteld.

Va – Spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen mogen uitsluitend worden aangeboden op voorwaarde dat het in artikel L. 333-1, eerste lid, van het wetboek van sport, bedoelde gebruiksrecht wordt nageleefd, en met instemming van de organisatoren van de betreffende wedstrijden of sportevenementen.

VI. – Gedelegeerde federaties in de zin van artikel L. 131-14 van het wetboek van sport, in voorkomend geval in samenwerking met de door hen opgerichte professionele competities, stellen regels vast die bedoeld zijn om deelnemers aan sportwedstrijden of -evenementen, waarvan de lijst bij besluit is vastgesteld, te verbieden om:

1. Rechtstreeks of via een tussenpersoon deel te nemen aan spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen in hun vakgebied;

2. Monetiseerbare digitale objecten die een element vertegenwoordigen dat verband houdt met een van de wedstrijden of evenementen in hun vakgebied, over te dragen, rechtstreeks of via een tussenpersoon;

3. Bevoorrechte informatie, verkregen tijdens de uitoefening van hun beroep of taken, die onbekend is bij het publiek en die waarschijnlijk zal worden gebruikt in spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van wedstrijden of sportevenementen in hun vakgebied, aan derden mee te delen.

VII. – A. – Een bedrijf dat spellen aanbiedt met monetiseerbare digitale objecten op basis van echte paardenrennen, mag dergelijke spellen alleen organiseren bij in de kalender vermelde races overeenkomstig artikel 5-1 van de wet van 2 juni 1891, dat tot doel heeft de vergunning en de exploitatie van paardenrennen te reguleren.

B. – Voordat de in A van deze VII bedoelde paardenrendata worden gebruikt, sluit het bedrijf een contract af met de Franse of buitenlandse raceorganisator of zijn vertegenwoordiger. Dit contract mag geen uitsluitingsclausule bevatten ten gunste van een bepaald bedrijf.

In het in het eerste lid van deze B bedoelde contract wordt bepaald dat het gebruik van paardenrendata door een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare

digitale objecten wordt uitgevoerd in overeenstemming met de waarden die voortvloeien uit de openbardienstverplichtingen van de moedermaatschappijen waarin bij besluit is voorzien.

C. – De moederbedrijven van paardenrennen bevatten bepalingen in de racewet van hun specialiteit gericht op het voorkomen dat jockeys en trainers:

1. Rechtstreeks of via een tussenpersoon deelnemen aan spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen;

2. Monetiseerbare digitale objecten overdragen, rechtstreeks of via een tussenpersoon, op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen;

3. Bevoorrechte informatie, verkregen tijdens de uitoefening van hun beroep of taken, die onbekend is bij het publiek en die waarschijnlijk zal worden gebruikt in spellen met monetiseerbare digitale objecten op basis van paardenrennen waaraan zij deelnemen, aan derden medelen.

VIII. – De verbodsbepalingen en beperkingen op grond van artikel L. 320-12 en L. 320-14 van de internationale code voor de beveiliging is van toepassing op commerciële communicatie ten behoeve van een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten die op experimentele basis is toegelaten krachtens artikel 15 van deze wet.

De niet-naleving van de in het eerste lid van deze VIII bedoelde verbodsbepalingen en beperkingen wordt bestraft met de sancties beschreven in artikel L. 324-8-1 van de internationale code voor de beveiliging.

Verenigingen waarvan het statutaire doel de bestrijding van verslavingen omvat en die op de datum van de gebeurtenissen gedurende ten minste vijf jaar naar behoren zijn geregistreerd, mogen de rechten uitoefenen die aan burgerlijke partijen zijn toegekend voor de in het tweede lid van deze VIII bedoelde strafbare feiten. Dezelfde rechten mogen worden uitgeoefend door de in artikel L. 421-1 van het consumentenwetboek bedoelde consumentenverenigingen en de in artikel L. 211-1 en L. 211-2 van het wetboek voor sociale actie en familie bedoelde familieverenigingen.

IX. – De Nationale Kansspelautoriteit kan bij een met redenen omkleed besluit een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten verplichten een commerciële communicatie die minderjarigen direct of indirect aanzet tot spelen of die betrekking heeft op het aanzetten tot buitensporige gokpraktijken, in te trekken.

X. – Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten voorkomt bovenmatig of pathologisch gokgedrag, in het bijzonder door zelf-uitsluitingsmechanismen en zelfbeperkende inrichtingen voor uitgaven en speeltijd op te zetten, overeenkomstig de bij besluit van de Raad van State vastgestelde procedures.

Het geeft de speler ook op een permanente en gemakkelijk toegankelijke manier een samenvatting van de gegevens met betrekking tot zijn gokactiviteiten met het oog op het beheer ervan.

XI. – Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten is verplicht om geen commerciële communicatie te sturen naar minderjarigen of rekeninghouders die profiteren van een zelf-uitsluitingsmaatregel die van toepassing is op de spellen die door het bedrijf worden geëxploiteerd.

XIa – Commerciële communicaties door een persoon die langs elektronische weg commerciële invloed uitoefent, zoals gedefinieerd in artikel 1 van wet nr. 2023-451 van 9 juni 2023, gericht op het reguleren van commerciële invloed en het bestrijden van misbruik van influencers op sociale netwerken, met als doel het direct of indirect promoten van het aanbieden van een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten of dat bedrijf zelf, zijn alleen toegestaan op online platforms die de technische mogelijkheid bieden om alle gebruikers jonger dan achttien jaar van het publiek van voornoemde inhoud uit te sluiten, indien dit uitsluitingsmechanisme daadwerkelijk door voornoemde personen wordt geactiveerd.

XIb. – Het is verboden voor een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en een natuurlijke persoon of rechtspersoon die in onderlinge samenwerking met dit bedrijf handelt, om spelers leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in digitale activa in de zin van artikel L. 54-10-1 van het monetair en financieel wetboek, of om direct of indirect mechanismen op te zetten die spelers in staat stellen elkaar leningen te verstrekken als wettig betaalmiddel of in digitale activa, in de zin van hetzelfde artikel L. 54-10-1, met het oog op de aankoop van monetiseerbare digitale objecten.

Online openbare communicatiediensten waarop bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten spellen met monetiseerbare digitale objecten aanbieden, mogen geen reclame bevatten ten gunste van een bedrijf dat waarschijnlijk leningen aan spelers verstrekt of leningen tussen spelers toestaat, of een link naar een site die een dergelijke lening aanbiedt.

XII. – Het bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten informeert spelers over de risico's die gepaard gaan met overmatig of pathologisch gokken door middel van een waarschuwingsbericht dat is vastgesteld bij een besluit van de minister van Volksgezondheid dat na het

advies van de Nationale Kansspelautoriteit is uitgevaardigd. De technische modaliteiten voor het weergeven van het bericht worden vastgesteld door de Nationale Kansspelautoriteit.

XIII. – A. – Bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten worden onderworpen aan de verplichtingen die zijn neergelegd in de artikelen 2 tot en met 7 van hoofdstuk I en hoofdstuk II van titel VI van boek V van het monetair en financieel wetboek en door rechtstreeks toepasselijke Europese bepalingen inzake de bestrijding van het witwassen van geld en de financiering van terrorisme, met inbegrip van Europese verordeningen betreffende beperkende maatregelen die zijn vastgesteld op grond van de artikelen 75 of 215 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, alsmede door bepalingen die krachtens hetzelfde artikel 215 voor andere doeleinden zijn vastgesteld.

De Nationale Kansspelautoriteit houdt toezicht op de naleving door bedrijven van de in het eerste lid van deze XIII genoemde verplichtingen.

De Nationale Kansspelautoriteit beoordeelt de risico's die worden vertegenwoordigd door de bedrijven, evenals de resultaten van de acties die door deze bedrijven worden genomen ter bestrijding van fraude, het witwassen van geld en de financiering van terrorisme. Zij kan in dit verband instructies geven.

De Nationale Kansspelautoriteit past de methoden, intensiteit en frequentie van haar documentencontroles en controles ter plaatse evenredig aan de vastgestelde risico's aan. Zij houdt rekening met de technische kenmerken van spellen met monetiseerbare digitale objecten.

Een inbreuk door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten van de in het eerste lid van deze XIII genoemde verplichtingen kan aanleiding geven tot de in artikel L. 561-40 van het monetair en financieel wetboek bedoelde sancties, met uitzondering van het bepaalde in 4° van I van hetzelfde artikel L. 561-40.

De in artikel L. 561-38 van het monetair en financieel wetboek bedoelde Nationale Sanctiecommissie wordt op de hoogte gebracht van inbreuken die door de Nationale Kansspelautoriteit zijn geconstateerd en zal, indien nodig, de passende sanctie of sancties opleggen.

B. – Deze XIII treedt in werking 18 maanden na de afkondiging van deze wet.

XIV. – De Nationale Kansspelautoriteit houdt toezicht op de naleving door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten van hun wettelijke en regelgevende verplichtingen. Zij bestrijdt illegale aanbiedingen

van dergelijke spellen, zonder afbreuk te doen aan haar actie ter bestrijding van illegale gokaanbiedingen, zoals online casinogokaanbiedingen. Zij houdt rekening met de technische kenmerken van spellen met monetiseerbare digitale objecten. Zij zorgt er ook voor dat de doelstelling van een evenwichtige exploitatie van de verschillende soorten spellen wordt geëerbiedigd om de economische destabilisatie van de verschillende sectoren te voorkomen. Bij het uitvoeren van haar controles kan zij zich baseren op meldingen van een schending van de wettelijke en regelgevende verplichtingen die van toepassing zijn op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten.

XV. – Het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit neemt beslissingen over spellen met monetiseerbare digitale objecten.

Onder dezelfde voorwaarden als die van artikel 37 van wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 betreffende de openstelling voor mededinging en regulering van de online kansspelsector kan het bestuur de bevoegdheid delegeren aan de voorzitter of, bij afwezigheid van de voorzitter of het onvermogen van de voorzitter om op te treden, aan een ander van zijn leden om individuele besluiten te nemen die onder zijn bevoegdheid vallen.

XVI. – Om de haar toevertrouwde taken uit te voeren, kan de Nationale Kansspelautoriteit alle noodzakelijke informatie en documenten verzamelen die in het bezit zijn van bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en personen die waarschijnlijk aan haar informatie kunnen bijdragen, ondervragen.

De in II van artikel 42 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 genoemde functionarissen en vertegenwoordigers van de Nationale Kansspelautoriteit voert administratieve onderzoeken uit om na te gaan of bedrijven aan hun verplichtingen voldoen. Binnen dit kader kunnen ze de bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten vragen om eventuele nuttige informatie of documenten. Zij hebben, in aanwezigheid van de daartoe door het bedrijf aangewezen persoon, toegang tot de bedrijfsruimten die door het bedrijf voor bedrijfsdoeleinden worden gebruikt, met uitzondering van het gedeelte van deze ruimten dat, indien van toepassing, als woning wordt gebruikt. Zij doen bevindingen en kunnen bij deze gelegenheid kopieën van relevante documenten verkrijgen.

Bij de uitoefening van deze onderzoeksbevoegdheden kan er geen beroepsgeheim aan hen worden opgelegd door bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten. Administratieve onderzoeken worden in notulen geregistreerd.

Om vast te stellen dat in een spel monetiseerbare digitale objecten worden aangeboden door een persoon die de in I van dit artikel bedoelde verklaring niet

heeft afgelegd of dat een dergelijk aanbod wordt gepromoot, kunnen deze functionarissen en vertegenwoordigers ook, zonder strafrechtelijk aansprakelijk te zijn:

1. Onder een aangenomen identiteit deelnemen aan elektronische uitwisselingen op een kansspelsite met monetiseerbare digitale objecten, in het bijzonder aan een online kansspelsessie. Het gebruik van een aangenomen identiteit heeft geen invloed op de wettigheid van de gedane bevindingen;

2. Met deze middelen bewijsmateriaal en gegevens onttrekken, verkrijgen of bewaren over personen die de dader kunnen zijn van deze strafbare feiten en over de gebruikte bankrekeningen;

3. Illegale inhoud onttrekken, verzenden naar aanleiding van een uitdrukkelijk verzoek, verkrijgen of behouden.

Zodra zij nietig zijn, kunnen dergelijke handelingen geen invloed hebben op het aansporen van anderen om een strafbaar feit te plegen.

De voorwaarden waaronder de in deze XVI genoemde functionarissen en vertegenwoordigers de in 1° bedoelde bevindingen doen en de in 3° bedoelde handelingen uitvoeren, worden vastgesteld bij besluit van de Raad van State, dat na overleg met de Nationale Kansspelautoriteit is uitgevaardigd.

XVII. – De Nationale Kansspelautoriteit kan na een contradictoire procedure te allen tijde, indien het kansspelbedrijf zijn wettelijke verplichtingen niet nakomt, met name die welke zijn vastgesteld in II van artikel 15, laatste lid, of in II van dit artikel, de voortzetting van de exploitatie van het kansspelbedrijf verbieden of voorwaarden opleggen die zij vaststelt.

XVIII. – Bij de uitvoering van haar taken om spellen met monetiseerbare digitale objecten te controleren, werkt de Nationale Kansspelautoriteit samen met de in artikel 39-1 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 bedoelde autoriteiten, onder de voorwaarden van hetzelfde artikel 39-1.

XIX. – Met het oog op het toezicht op de naleving door kansspelbedrijven van hun verplichtingen kan de voorzitter van de Autoriteit namens de staat overeenkomsten afsluiten met de regelgevende instanties voor kansspelen van andere lidstaten van de Europese Unie of andere staten die partij zijn bij de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, teneinde de resultaten van de analyses en controles die door deze autoriteiten en door de Autoriteit zelf zijn uitgevoerd met betrekking tot bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, uit te wisselen.

XX. – De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit is verantwoordelijk voor het opleggen van de in XXII van dit artikel bedoelde sancties aan bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten.

XXI. – A. – Onverminderd artikel L. 561-38 van het Monetair en financieel wetboek kan de Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit sancties opleggen aan een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onder de voorwaarden van artikel 43 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010.

B. – Onverminderd de bevoegdheden van de Nationale Sanctiecommissie als bedoeld in artikel L. 561-38 van het monetair en financieel wetboek kan het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit besluiten een sanctieprocedure in te leiden tegen een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten dat zijn wettelijke of regelgevende verplichtingen niet is nagekomen of niet nakomt of dat een aan hem gerichte instructie heeft genegeerd of negeert. Vervolgens stelt zij de betrokkenen in kennis van de bezwaren en legt zij de zaak voor aan de Sanctiecommissie.

Ba. – Indien een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, voorafgaand aan een dergelijke kennisgeving, zijn wettelijke verplichtingen niet nakomt of een aan hem gerichte instructie negeert, kan de voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit hem herinneren aan zijn wettelijke verplichtingen of, indien de geconstateerde niet-nakoming waarschijnlijk zal worden verholpen, een ingebrekestelling uitvaardigen die hem ertoe verplicht tot naleving binnen een door de voorzitter gestelde termijn. Deze termijn kan in geval van nood op vierentwintig uur worden ingesteld. Indien nodig sluit de voorzitter de ingebrekestellingsprocedure af. De voorzitter kan het bestuur van de Nationale Kansspelautoriteit verzoeken de ingebrekestelling openbaar te maken. In dit geval wordt het besluit tot afsluiting van de ingebrekestellingsprocedure op dezelfde wijze bekendgemaakt.

C. – De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit kan, alvorens de in XXII van dit artikel bedoelde sancties op te leggen, eenieder horen die het nuttig acht. De voorwaarden voor openbaarmaking aan een derde van een document met betrekking tot zakelijke vertrouwelijkheid worden vastgesteld bij een besluit van de Raad van State.

XXII. – A. – De Sanctiecommissie van de Nationale Kansspelautoriteit kan een van de volgende sancties opleggen aan bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten, afhankelijk van de ernst van de inbreuk:

1. Een waarschuwing;

2. Tijdelijke opschorting, gedurende een periode van ten hoogste drie maanden, van de exploitatie van het spel;

3. Een verbod op de exploitatie van het spel of alle betrokken spelen gedurende ten hoogste drie jaar;

4. Een verbod, gedurende een periode van ten hoogste drie jaar, tegen het uitvoeren van de zaken van de exploitatie van spelen met monetiseerbare digitale objecten door de exploitant.

B. – V van artikel 43 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten en hun spelexploitatie-activiteiten.

C. – Wanneer een bedrijf van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten onjuiste informatie verstrekt, weigert de gevraagde informatie te verstrekken of het onderzoek door de krachtens XVI van dit artikel gemachtigde functionarissen en vertegenwoordigers belemmert, kan de Sanctiecommissie een geldboete van maximaal 100 000 EUR opleggen.

D. – X van artikel 43 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op bedrijven van kansspelen met monetiseerbare digitale objecten die worden onderworpen aan de in A en B van deze XXII genoemde sancties.

XXIII. – Artikel 44 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 is van toepassing op sancties die op grond van XXII van dit artikel kunnen worden opgelegd aan bedrijven die spellen met monetiseerbare digitale objecten exploiteren.

XXIV. – De in I van artikel 56 van voornoemde wet nr. 2010-476 van 12 mei 2010 bedoelde sancties zijn van toepassing op natuurlijke en rechtspersonen die spellen met monetiseerbare digitale objecten aanbieden of voorstellen aan het publiek zonder eerst de in I van dit artikel bedoelde verklaring te hebben ingediend.

Eenieder die op welke wijze dan ook reclame maakt voor een site die aan het publiek spellen aanbiedt met monetiseerbare digitale objecten die illegaal zijn, wordt onderworpen aan een boete van 100 000 EUR. De rechtbank kan het bedrag van de boete verhogen tot viermaal het bedrag van de reclame-uitgaven die aan de illegale activiteit zijn besteed.

XXV. – De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit vaardigt een ingebrekestelling uit aan een persoon wiens aanbod van online spellen met monetiseerbare digitale objecten toegankelijk is op Frans grondgebied en die

geen verklaring heeft afgelegd, of aan een persoon die reclame maakt voor een aanbod van online spellen met monetiseerbare digitale objecten aangeboden door een persoon die geen verklaring heeft afgelegd, om deze activiteit te staken. Deze ingebrekestelling, die kan worden betekend met enig middel waarmee de datum van ontvangst kan worden vastgesteld, verwijst naar de bepalingen van deze wet en verzoekt de ontvanger zijn opmerkingen binnen een termijn van vijf dagen in te dienen.

De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit zendt de in artikel 6, lid 2, onder I, van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie, bedoelde personen een kopie van de ingebrekestellingen die aan de in het eerste lid van deze XXV genoemde personen zijn verzonden. Hij beveelt dezelfde personen alle maatregelen te nemen om de toegang tot deze illegale inhoud te voorkomen en nodigt hem uit zijn opmerkingen binnen vijf dagen in te dienen. Afschriften van ingebrekestellingen en gerechtelijke bevelen worden aan hem toegezonden op elke wijze die de datum van ontvangst kan bepalen.

Wanneer alle in de eerste twee leden van deze XXV genoemde termijnen zijn verstreken, stelt de voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit de in artikel 6, lid 1, punt 1, van voornoemde wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004, bedoelde personen, evenals enige persoon die een zoekmachine of directory exploiteert, in kennis van de elektronische adressen van de online interfaces waarvan de inhoud onwettig is, en beveelt hen alle passende maatregelen te nemen om de toegang tot deze interfaces te voorkomen of hun verwijzingen te stoppen, binnen een termijn die hij vaststelt en die niet korter mag zijn dan vijf dagen.

Voor de toepasselijkheid van het derde lid van deze XXV betekent een online interface alle software, met inbegrip van een website, delen van een website of een toepassing, die door een professional of namens hem worden geëxploiteerd en eindgebruikers toegang geven tot de door hem aangeboden goederen of diensten.

De niet-naleving van de krachtens het derde lid van deze XXV opgelegde maatregelen wordt bestraft met de in B van VI van artikel 6 van voornoemde wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 bedoelde sancties. De voorzitter van de Nationale Kansspelautoriteit kan ook worden benaderd door het openbaar ministerie en door een natuurlijke of rechtspersoon die belang heeft bij het instellen van een rechtsvordering, zodat hij de hem krachtens dit artikel verleende bevoegdheden kan uitoefenen.

TITEL V

DE STAAT IN STAAT STELLEN DE ONTWIKKELING VAN DIGITALE MARKTEN DOELTREFFENDER TE ANALYSEREN

Artikel 16

I van artikel 36 van wet nr. 2021-1382 van 25 oktober 2021 betreffende de regelgeving en de bescherming van de toegang tot culturele werken in het digitale tijdperk wordt als volgt gewijzigd:

1. De laatste vier zinnen van de vijfde alinea worden geschrapt;

2. Het voorlaatste lid wordt als volgt gewijzigd:

a) De eerste zin wordt aangevuld met de woorden: “, met name voor onderzoeksdoeleinden die bijdragen tot het opsporen, identificeren en begrijpen van systemische risico’s in de Unie, in de zin van artikel 34, lid 1, van Verordening (EU) 2022/2065 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 betreffende een eengemaakte markt voor digitale diensten en tot wijziging van Richtlijn 2000/31/EG (digitaal dienstenverordening)”;

b) Na dezelfde eerste zin wordt de volgende nieuwe zin ingevoegd: “Zij heeft toegang tot de gegevens van de aanbieders van zeer grote online platforms of zeer grote online zoekmachines onder de voorwaarden van artikel 40, lid 12, van dezelfde verordening, alsmede toegang tot dezelfde gegevens wanneer deze op mobiele terminals zijn opgeslagen, met de hulp van aanbieders van besturingssystemen.”;

2.a Vóór de laatste alinea wordt een lid ingevoegd, dat als volgt luidt:

“Als onderdeel van haar in de vijfde en zesde leden bedoelde experimenten en openbare onderzoeksactiviteiten treedt de in het eerste lid bedoelde dienst op als verwerkingsverantwoordelijke in de zin van wet nr. 78-17 van 6 januari 1978 betreffende gegevensverwerking, gegevensbestanden en individuele vrijheden, en kan evenredige methoden implementeren voor de geautomatiseerde verzameling van openbaar toegankelijke gegevens, ook wanneer voor de toegang tot deze gegevens verbinding met een account nodig is, met inachtneming van de rechten van de begunstigen van de betrokken dienst en met behoud van de veiligheid van de diensten van de in het eerste lid van deze I bedoelde exploitanten. Voor de doeleinden van deze verzameling mogen de in hetzelfde eerste lid genoemde platformexploitanten, de partners van deze platforms en hun onderaannemers, alsmede de leveranciers van besturingssystemen die zorgen dat toepassingen van deze exploitanten werken en de leveranciers van generatieve kunstmatige-intelligentiesystemen, niet

weigeren dat de in het voornoemde eerste lid genoemde dienst toegang krijgt tot de programmeerinterfaces die zij hebben ontwikkeld en die zij toegankelijk hebben gemaakt aan derden, tot beperkingen op de extractie uit openbaar toegankelijke databanken of tot beperkingen die voortvloeien uit de algemene gebruiksvoorwaarden of licenties voor hun diensten of toepassingen die de gegevens in kwestie beschikbaar maken voor het publiek. Deze dienst implementeert strikt noodzakelijke en evenredige methoden voor het verzamelen van gegevens, die bij besluit van de Raad van State zijn vastgesteld na een met redenen omkleed openbaar advies van de Commission Nationale de l'Informatique et des Libertés. De in het kader van de in de vijfde alinea bedoelde experimentele activiteiten verzamelde gegevens worden aan het einde van de werkzaamheden en uiterlijk negen maanden na de verzameling ervan vernietigd. De in het kader van de in de zesde alinea bedoelde openbare onderzoeksactiviteiten verzamelde gegevens worden aan het einde van de werkzaamheden en uiterlijk vijf jaar na de verzameling ervan vernietigd.”;

3. In de laatste alinea, wordt het woord: “uiteindelijk” vervangen door het woord: “Zesde”.

TITEL VIII

AANPASSINGEN AAN HET NATIONALE RECHT

HOOFDSTUK X

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 36

I. – *(Niet gewijzigd)*

Ia (nieuw). – I van artikel 6-8 van wet nr. 2004-575 van 21 juni 2004 betreffende het vertrouwen in de digitale economie, treedt in werking een jaar na de datum van inwerkingtreding genoemd in I van artikel 7 van wet nr. 2023-566 van 7 juli 2023 met als doel een digitale meerderheid tot stand te brengen en online haat te bestrijden.

Ib *(nieuw)*. – IIIa van artikel 6 van deze wet treedt in werking op 1 januari 2025.

II. – (*Geschrapt*)

III. – De artikelen 7a, 8, 9 en 10 en Ia van artikel 10a van deze wet zijn van toepassing tot en met 15 februari 2027.

IV. – (*Geschrapt*)

V. – (*Niet gewijzigd*)

VI. – (*Geschrapt*)

VII. – (*Niet gewijzigd*)

VIII (*nieuw*). – Met ingang van de inwerkingtreding van artikel 3 van organieke wet nr. van betreffende de openstelling, modernisering en verantwoordingsplicht van de rechterlijke macht, luidt artikel L. 453-1 van het wetboek van gerechtelijke organisatie, in de versie die voortvloeit uit artikel 20 van deze wet, als volgt:

“ II. – Deze controle wordt in volledige onafhankelijkheid uitgeoefend door een autoriteit bestaande uit een raadslid of een kamervoorzitter bij de Cour de cassation, een advocaat-generaal of een eerste advocaat-generaal bij de Cour de cassation, gekozen door de vergadering van magistraten van de derde rang van de rechtbank, met uitzondering van auditors, referendarisraadsleden en referendaris-advocaten-generaal, voor een termijn van drie jaar, die eenmaal kan worden verlengd.”